

տուվ եւ ախամբք մեծագնով. եւ ունէր յաջ
 ձեռն սուր երկասյրի մերկ. եւ ի ձախն կշիւք. ¹²⁵
 եւ էր գրեալ թէ թագն թագաւորութիւնս
 նշանակէ եւ կոյսն՝ զկուսութիւն քաղաքիս
 նշանակէ, որ ի սկզբանէ մինչեւ ցայսօր ոչ
 անկաւ ընդ ձեռամբք ումեք եւ ոչ տիրեաց ոք
 ամա եւ ոչ ծառայեաց այլում եւ ոչ ոք ի ¹³⁰
 թշնամեաց տիրեաց կամ գերեաց. այլ մնաց
 անյաղթ եւ անխախտ որպէս զկոյս աղջիկ:
 Իսկ կշիւն զարդարութիւն նշանակէ, որպէս
 եւ ի գիրս ամենայն ուրեք զարդար դատաս-
 տանն ցուցանէ: Իսկ սուրն մերկ զբարկու- ¹³⁵
 թիւնն Աստուծոյ ըստ Պօղոսի. Զի թէ զրկէք
 զմիմիանս եւ անիրաւիք եւ չլինիք որպէս
 զմէտս կշոոց, նա սուրս այս մաշեացէ զձեզ:
 Վասն որոյ տեսեալ զահագին սուրս պատ-
 րաստ կացիք: ¹⁴⁰

Եւ կայր հանդէպ սարային տառապխանա
 մի ամուր որպէս բերթ, զարմանաչէն, որ չկայ
 յարարածս նման նմա: Եւ դռան երկու կողմն
 դբսէ շինած էր երկու մեծ եւ անճոռնի ծո-
 վային մարդիք ի մարմարէ, մերկ եւ խայտա- ¹⁴⁵
 ռակ. եւ ունէր մինն ի ձեռն հաստ բիր մի եւ
 միւսն մեծ քար. եւ թէ ոք կամէր ի ներսն
 մտանել՝ կարծէր թէ կամին հարկանել: Եւ
 տառապխանին վերեւն զուղած էր մարմարէ
 զչինոզ վարդապետն ու զիւր բանվորնին. եւ ¹⁵⁰
 ամէնին ձեռն հանգանակ բան մի, զոր ոչ կա-
 րեմ գրել մի ըստ միովէ: